

דגואל לגאלינו והעלינו שמחים על ארמחך ושכינתך שכן בנותינו * וכברך יחזו מתינו יקיצו וירגו סוכני עפרותינו וטמת
עולם היה על ראשינו כאשר אמר נדרונו וסובון ובאו ציון ברגה ושמתה עולם על ראשם ששון ושמחה שיגונו סובון ואנחה
ועוד אמר כי ההרים יפשו והגבעות תמוגה וחסדי מארך לא יפשו וברית שלום לא תפשו אמר מרחשך יי ועוד אמר וסבתי סבתי
ועקב ורחמתי על בית ישראל וקנאתי לשם קדשי

יהי

רצון מלפניך י אלהינו ואלהינו אבותינו לנחם אותנו על כל הצרות שעברו עלינו לילות וימים וכל שנתנו כמבדומינו
כנעמים תושע מעומי עמים וסוככמו בסלומך ולפנינו להועיל * וספוק על ידינו לשמור ולעשות ושימנו מבני אדם
אשר בצל כנפיך יחסיו ומרשן ביתך ידיון ותכין ותכין ותזמן לכל אחד היחסותיו בריוח ולא בדוחק בהיתר ובכשרות ותשם
במלכות ובעצמך ותכלול הקטל ולחן ורחמים וחסד ורחמים וחסד ורחמים * והאלהים יגועו ויפלו ויפלו ויפלו ויפלו
מלכות ובעצמך ותכלול הקטל ולחן ורחמים וחסד ורחמים וחסד ורחמים * ותכלה ממנו כיוה ושיבה *
ותכלה ממנו גלות ומלמול * ותכלה ממנו דבר ומשחית * ותכלה ממנו הוה על הוה * ותכלה ממנו עבודה זרה * ותכלה
ממנו ועוועבדה * ותכלה ממנו הרונך וקצפה * ותכלה ממנו טעם פסאים * ותכלה ממנו יצר הרע * ותכלה ממנו כליון ע
עינים * ותכלה ממנו מלאך המית * ותכלה ממנו נגף וחרון * ותכלה ממנו עין הרע * ותכלה ממנו כל צרה
עיוק * וכל קלון וחרפה והיגון וראש לא לונב * זכרנו יי רצון עמך ופקדינו בישועתך לראות כמוב בחידיך * ותלשמו בכשת
זועהינו האונה כנאמר אל אבענים יי ואל אסריו לא ביה * כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו
שמע * מרס נקרא אתה חנה כדבר שנאמר והיה מרס יקראו ואני אענה עוד הם מרבים ואני אשמע * וחרש בקרבינו רוח נכון
לחזור לפניך בחשובה שלימה ולעבדך בלב נאמן * וראה דמעותינו כנכוד המים ושרון רוחינו ככל הקרבנות * ואנחותינו כקומע
מנחת הדל וסיוח שפתותינו כשירי הלויים * וכסיד המלאכים * והשתחיתנו לפניך ככל השתחיות משרתיך במרום ורוח פינו
כעננה תסכה וכקטרת הסמים אלהים השיבנו והאר פניך באור פניך * ולא נצא ריקם מלפניך * יהוה רצון אבדי פיהגיון לבי לפניך
יי צורי וגואלי

ברוך

אחה יי אלהינו מלך העולם ארון השלום על כל אשר עשית ואשר אהו עתיד לעשות עמי ועם כל ברייתך זכרונם
מלאכיך שעושים רצונך בלבב שלם * ארון השלום חפרכנו וחפקדנו לחיים טובים ולשלום * יונכני ואת זרעי נאח זרע ירעי
למצוא חן וחסד ושכל טוב בעיניך ובעיני כל רואי * ויעבור עינינו מחול פשעיו וחטאתי ויכני לקבל שבתות מתוך רוב שחטה ומתוך עושר
זכבוד ומתוך מיעוט עונות * ויעבור ממנו וכל בני ביה * וכל עמ ישראל כל מיני חולאים רעים ומכל מיני מרה ומכל מיני דלות
ועניות ויחילני יצר טוב וחי העולם הבא ורוב עושר וכבוד לעבדו כידאה וכאהבה ברוך אהבה המלך הכבוד * שלום לכם
מלאכי השלום * שלום לכם מלאכי דחמים * בואכם לשלום מלאכי דחמים * מלאכי השרת ברוך בואכם לשלום *
נשלכה הבקשה

וכל אדם יחלק צדקה לעניים בנקר בהשכחה כדי שיוכל העני לקנות מה שהוא צריך לימיראש השנה וינחה ראשו וירחמי ויטול
צפרתו וקצת מאנשי מעשה נהגו למכול בערב ראש השנה בסקוה שלשה פעמים רצופים ועיני דיני פבילה זו בהלכות יום הכפורים
הל ראש השנה יוסהשטי עושה ערובי תבשילין כדי שיוכל לבשל ביום שגף לאורך שבת ובסאד ימים טובים אכ שכל לעשות עירובי
תבשילין בערב * ט' מניח ביום א' של יט על תאי אבל בראש השנה אין תקנה לעשות בים כי שני הימים הם כיום אחד ונקראים יומא
אריכתא כמו שיחבאר * יום ראשון של חרש חסרין קבלו רבותינו הקדושים שהוא ראש השנה והפסקים מורים על כך
דכתיב בחג הסוכות וחג האסיף כצאת השנה כלומר בחרש השביעי באחר לחדש יהיה לכם סכתון ואשר בפרשת פתח * ובחרש השביעי באחד לחדש בקרא קרש
כלומר שהשנה מקפת ותחורת בחרש הזה מימי עולם וצוהה התורה לשבות בראש חרש זה * ולעשוהו יום טוב מקרא קרש כמו שנאמר
דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחר לחדש יהיה לכם סכתון ואשר בפרשת פתח * ובחרש השביעי באחד לחדש בקרא קרש
זהו לכך וקרא הכתוב חדש חרש חרש שביעי אף על פי שהוא ראשון כרי שחתינה נאולה מצרים שהיתה בנין חסיד לזכרון בין עינינו
ועל כן צוהה התורה שתדשים נמנה מניסן כמו שאומר החדש הזה לכם ראש חרשין ראשון הוא לכם לחרש השנה שבה לא יסוף
זכרון הגאולה ממנו ומפי ידענו כי נקרא איר שני סיון שלישי * וכן כלם ונרצה לומר בזה שני לגאולה וכן כלם ועל זה הדרך אמרה
תורה על תשרי ובחרש השביעי רוצה לומר שביעי לגאולה אבל קודם זמן הגאולה לא היו כוונן אפילו לחדש אלא מחשרי והוא
אמרו החדש הזה לכם ראש חרשין ראשון הוא לכם רוצה לומר רשם נוסף ראש חרשין אבל קודם לכם לא היה ראש
וכן אמרו בכל לחא לא מנה בו אדם הראשון וכן חרשין ונתן * על עוונותי כירח האיתנים בחג הוא החדש השביעי ברחא דעתיקיא לא
הו קרין ליה ירחא שביעאה וכולי * ולדלי * עוד מדרשים על זה אמרו בחדש השביעי שהוא מושבע במצות עופר סוכה לולביו כבוד
דבר אחר עשבע הקבוצה ליה לזכור עקדת יצחק חסיד רכתיב כי נשבעתי וגומר * וקבלו רבותינו ז"ל * שיום זה הוא יום הדין עכל
כאי עולם עתיד * וסמכו מן הפסוק שאומר מראשית השנה ועד אחרית השנה כלומר מראש השנה ליום מה יהא
בסופה ומאיר בתשרי הוא דכתיב תקעו בחדש שופר כנסא ליום חגנו אי זהו חג שחרש בתכסה בו הוא אומר זה ראש השנה * וכה"כ
בתריה כי תק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב * וגם מול החדש רומז ליה שהוא מאנים לרמוז כי פלס ומאני משפט לה

וכן אמרו שבראש השנה נברא אדם הראשון וכו' ביוב נידון על חטאו זה כדברי רבי אליעזר שאמר בהכריז נברא העולם ורוצה לומר נברא עקרו של יולל והוא האדם ומה שאמרו בסדרש ויקרא רבה דבי אליעזר אומר
בכ"א בלול נברא העולם רוצה לומר שהתחלה בראת העולם במעשה שמים וארץ ויום ששיל לבריאה היה ראש חרש השריו ערב
שבת היה וכו' נברא אדם הראשון שהיה אהרון לכל מעשה בראשית ולפי שיום זה הוא יום הדין נקרא יום הזכרון כמון שאומרים בהפלה
את יום הזכרון היה שכל היצורים נזכרים לבא לפניו וכן הוא אומר זכרון תרועה וענין דין זה אינו אלא בעניני העולם הזה בין לריח בין
להפסד וכן אמרו בבבא בתרא דרש ר' יהודה בר שלום בשם ר' יוחנן וכו' של אדם קצובין לו מראש השנה ועד ראש השנה כך חסרונו של
אדם קצוב לו ולמה לא פירטה התורה שיום זה הוא יום הדין ולא נאמר בחזרה אלא יום תרועה וזכרון תרועה אמרו המפרשים ביה
שעניסא דר שהתורה לא דברה אלא כשהשנתחדש במשן חזרה נכסה ולולב ומצה ואסור חמץ וסאר הענינים אבל יום הדין אין בזה חזרה
מצוה טענת שיום דין זה לא נחחדש לצורך ישראל ביחד אבל הוא יום דין כולל לכל האומות ואף אדם הראשון נדון בו כשכר כמו
שנוכר * שלישית שלא רצה לכותבו בספר שלא ידגיש האומות רביעי אמרו שדברים שאינם מושגים בשכל האדם לא דברת
התורה נוכי אם ברם ונכסח שלא יאכרו הרוצה לשקר יחזיק את עיניו כמו שלא דברה הוה בגן עדן ובעולם הבא וכתחית המלים
בענין גידים כי אם כרמו לענו ישראל המאמינים

ומצח סבדרות הדסידים הראשונים היו ראים דברים מבהלים וסומעים קולות סרערים וצוחה החורה לתקוע בראש הקנה בשופר כדכתיב יום תרועה יהיה לכם וכו' וכן תרועה וכו' ובמנוחת חקיעה וקצרה התורה טאר ולא נזכרה בה רק ב פעמים כה שאין צו' בסאר הבערים שזכרו בתורה כמה פעמים ואמרו ביה בחוספתא דעירובין שבמנוחת שהם עקר האלהות כגון סופר תפלין לרוב עיצת מקרא מועט והלכות מרובות אבל במעורות שטעמן נגלה ומרובן על הרדוש ועל הניסים מקרא מרובה שהענין הוא מפיסס בכל האמות ועיני כהניגה פרקא קמא

שני ימים

שנים שאנו עושין בזמן הזה מראש השנה קדושה אחת הם זכיום אחר חשבים ועל כל מה שנולד ביום ראשון מהם אונקצר או נקלט או נצוד הוא אסור ביום שני ואין ביוני ראשון לשני אלא מה שהקלו חכמים שאר שני שים שנים של פסח ושבעות הן שתי קדושות ואינם כיום אחר וכל מה שנולד ביום ראשון מהן או נקצר או נקלט או ניצוד הוא סותר בזה שני ואפי' בני ארץ ישראל שאינו עושין היום משאר ימים טובי' לא יום א' כמו שכתבו בתורה הן עושין היום מראש השנה שנימים ולא כסן הזה בלבד אלא אפילו בזמן שהיה בית המקדש קים הורו ב' ישר' לא עושין שנימים כיום מראש השנה וזה טעמו של דבר כוונת שבת המקדש קים לא היו קובעים ראשי חודשים אלא על פיה ראה שכן היה מצות הכתוב כמו שלטרונו מפסוק וחדש היה לכם כזה ראה וקדש ולא היה החדש מקדש עד שאמרו הסנהדרין והבית דין הקבועים בארץ ישראל מקדש מקדש וכשהיו בית דין מקדשין ראש חודש חשון וזהו היום שכתבו בנבית דין חדש חשון וחדש ניסן לא היו עושין מפסח וכוונת וסכות אלא יום אחר ככתוב בתורה אבל מקומות היו בארץ ישראל שלא היו שלוחי חשון כניעים להם בשום פנים קורבן סכות ולא נודע להם היום שקבעו בו בית דין ראש חודש חשון ועל כן היו אותם המקומות עושים לעולם שני ימים כפסח ומשבעות ומסכות מפני הספק ואולם שני ימים היו שתי קדושות מספק שאם אחר קודש שני בודאי חול אבל סיום הכפריים לא היו עושים לעולם לא יום אחד של ענין זה היו סומכין על מסורת החשבון שכדי כד' שלא יטריחו את הצבור להתענות שני ימים ומהו בזמן הזה שאף על פי שאנו יודעים קבוע החדשים בכיוון על פי החשבון והיה הדין שלא נעשה מאותן הימים אלא יום אחד ככתוב בתורה אף על פי כן הקנו חכמים שכל אותם המקומות שלא היו שלוחי חשון כניעים להם והיו עושין שני ימים מפסח ומשבעות ומסכות בזמן שניתן המקדש קים מפני הספק ובעתה בזמן היה יעשו כן כד' שלא יצוהו מנהג אבותיהם ועל כן בכל גלות ישראל עושים מהם שני ימים אבל בני ארץ ישראל שלא עשו כהם דעולם אלא יום אחד בזמן שניתן המקדש קים מפני שהשלוחים היו מועיקן להם אף בזמן הזה אינם חייבים לעשות אלא יום אחד כמו שכתבו לעולם יום טוב כל ראש השנה דין אחר יש לו שיום טוב זה הוא בראש חודש חשון כמו שכתבו וכבר הסביע באחר לחדש ולא היו שלוחים ויצאם כי יום טוב הוא ועל כן כל המקומות שהיו חוץ לאותו מקום שקדשוהו בית דין היו עושים אותו שני ימים כספק שלא היו יודעים שמי שלוחים היום שקבעוהו בית דין לכה הנפסיכא אהב בקדושה אחת כפי שאף בירושלים עצמת שהיה מקובל בית דין היו עושים לפעמים בזמן שניתן המקדש קים שני ימים כראש השנה מהם לא היו יכולים לקדש החדש השני על שיבאו להם עדים שיבאו להבט והיו מצפים את הערים אותה היום בקדושה מפני הספק שמה קדש הוא ואם באו הערים באותו היום בבקר היום מקדשים אותו ולא היו עושים ראש השנה אלא אותו היום לכך אם נשחרו העדים ולא באו באותו היום יום שלשיב אלא כן כמנהג ולמעלה היו נוספין אותו עם שלשים בקדושה כיון שכבר עבר רובו נקדושה אבל עקר היום טוב היו קובעים לכחירתו ומכנה הן מנין ליום הכפורים ולפסח ויכולים היו לקשות כן שהם יתברך צוה על המועדות הוא צוה שנשמך על בית דין שקובעין אותם שני אלה מעריה' אשר תקרא אותם הדרשו רול' אהם אפילו שוננים אהם אפילו מזולתים אין למועדים אלא אלו ומפני תקנה היו ומנהג זה היו שני הימים קדושה אחת ותמורה היא שהחמיר עליהם ותקנה היא שתקנו להם וכקדושה אריכתא היא וכיון שכן אין לפרוץ גדרן וחקקהם אפילו בזמן הזה שקובעים על פי החשבון עושים שני הימים כראש השנה בין בארץ ישראל בין בשאר ארצות אבל אין כוונת ליום הכפורים ולסכות אלא שים ראשון

ראש השנה אינו חל אלא בארץ מלכי גנהו ולא בימי אדו ואין מברכין החדש בשבת ולפניו וכו' תפול ההקפה ולפעמים היא באחר לחשוך לסנחה כערב ראש השנה מתפללין כבכל שאר ימי החול ואזי חתנה ומתפללין ערבית ואף על פי שבהרבה סודין בתנים מעריכים לא נהגו לומר מעריכים בליל ראש השנה ואחר שיאמר החין כורס סכת שלום עלינו ועל כל עמי ישראל ועל כל יושבי אומרים הקהל תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגנו כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב ואם הוא שבת אוננים ושכרו ואר כן תקעו בחדש שופר וכו' ומתפללין תפילת שמונה עשרה ואזי יזכרונו מיכסוך וכך הן פהרך וכך הן כבוד ואז צדיקים קדוש אהה עד המלך הקדוש אתה בחדתנו ואזכרנו (תח) לנו את יום הברון היה יום הרועה מקרא קדש וכשבה אומר וזכרון תרועה מקרא קדש ואחר כך אמר אלהינו ואלהינו אבותינו מלך קדשנו כשחזיק ער פקדש ישראל ויזכרונו וכשבה חוהם מ קדש השבת וישראל ויום הזכרון וכברכת רצה אומר וכתוב לחייב מוכים כל בני בריהך ואומר בספר חיים ברכה ושלום וכולו ומהכבודך אתה יי עושה השלום קדש שלום עלינו לשבת קדוש יהום יעדל ואם הוא עבת אחר חמלה שכנה עשרה אומר חזון וכולו ומגן אבות וכמקום האל הקדוש אומר המלך הקדוש קדוש שלום בטה מרליקין קדוש יהום עלינו לשבת יעדל שכת וזכרו או מי כבוד או וכתוב לחיים טובים אפילו קודם שיעקר רגליו אינו יוצא מן המנוחה ויזכרונו כל אחר אומר לחבר הכתב ותחמהם לשנה טובה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מרי הנפן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוסמנו מכל לשון וקדשנו במעוזתו ותתן לנו יי אלהינו את יום הזכרון הזה יום תרועה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ורברך מלכנו אמת וקים לעד ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון ברוך יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ואחר ברכת המצא נוהיגב לאכול תפוחים מהוקים בדבש וראוי לברך על החמץ בורא מרי העיק ואחר כך אומר סנה מתוקה ואחר החמץ ברכש ונהניס לאכול ראש גיל ויש עוגנים לאכול קשואים וזכרתי שקודין לאך ובברכת המאן אומר יעלה ויבא ואם הוא שבת אומר חמלה ויכולנו בורא פרי העספון וכו' אסר בחר בנו וכו' ואומר וזכרון תרועה מקרא קדש כו מקדש השבת וישראל ויום הזכרון בראש השנה משכינין לתמלה וכל אדם מחזיר עם עצמו ועם בני ביתו כל תמלה הימים האלה והמחזור ולא יסמן יי חתן בידא אנט פציא רק מי שהוא חולה או בשדה או עם הארץ האכל לא יתפלל בימים נוראים אלא במקום שאין וסם חון ארז יכול להתפלל